

א', סור מרע, שלא לעבור על מצות לא תעשה.
ב', ועשה טוב, קיום מצות עשה.

הנה כשעובר על מצות לא תעשה שפגם בגבורות דקדושה, והוא מפני שנתגבר בו חמימות התאוה, (כי מה שאינו עובר על מצות לא תעשה, צריך לזה בחי' עצלות, שיהי' עצל שלא יעשה, והוא קרירות, ומה שעובר ח"ו על מצות לא תעשה הוא מצד חמימות אש), עונשו הוא מדה כנגד מדה, בגיהנם דחמה אש.

וכשלא קיים מצות עשה שלא המשך חסדים דקדושה, והוא מפני עצלות וקרירות שמצד זה אינו עושה, עונשו הוא מדה כנגד מדה בגיהנם של שלג, וכמ"ש⁶ במשנת חסידים מס' היכלות הקליפות פ"ו מ"ה ע"ש. ועיין בתניא פ"ח עונש הכללי לכל ביטול מ"ע מחמת עצלות בגיהנם של שלג ע"ש.

פלגא בחמה בגבורות דקליפה, ופלגא בתלגא בחסדים דקליפה, כי שרש הגיהנם הוא מתהו כמ"ש⁷ כי ערוך מאתמול תפתה, היום דאתמול⁸ הוא תהו.⁹

בשעתא דעאלין לנורא אינון אמרי דא הוא ודאי גיהנם, כי גיהנם נברא ביום שני כמארז"ל¹⁰ ע"פ כי ערוך מאתמול תפתח איזה יום שיש לו אתמול הוא יום שני, ויום שני הוא לנגד מדת הגבורה, א"כ גיהנם בכלל הוא ממדת הגבורה¹¹ וכו'.

ביאור מ"ש בזוהר, דינם של רשעים בגיהנם הוא י"ב חודש, פלגא באש – להעובר על מצות ל"ת, ופלגא בשלג – להעובר על מ"ע וכו'.

אמר¹ רבי יהודה, כתיב (משלי לא, יא) לא תירא לביתה משלג כי כל ביתה לבוש שנים, האי קרא רבי חזקיה חברנא אוקים ביה, דאמר דינא דחייבי דגיהנם תריסר ירחין, פלגא מנייהו בחמה ופלגא מנייהו בתלגא, בשעתא דעאלין לנורא אינון אמרי דא הוא ודאי גיהנם, עאלין לתלגא אמרי דא חריפא דסיטה (דסיתוא) דקדשא בריך הוא, שראן ואמרין נה, ולבתר אמרין נוי, ודוד אמר (תהלים מ, ג) ויעלני מבור שאון מטיט היון ויקם וגו', מאתר דאמרי זה ולבתר ווי.

והיכן² משתלמי נפשיהו, בשלג, כמה דאת אמר (שם סח, טו) בפרש שדי מלכים, בה תשלג בצלמון, יכול אף ישראל כן, תלמוד לומר לא תירא לביתה משלג.

ספר הזוהר חלק א' דף רל"ח ע"ב

ר' חזקיה³ אמר, שדינא דחייבי דגיהנם הוא י"ב חדשים חצי מהם בחמה וחצי מהם⁴ בשלג, חמה הוא בחי' גבורות דקליפה, ושלג הוא בחינת חסדים דקליפה. והוא, כי קיום המצות הוא בשני דברים⁵.

(1) [תרגום ללה"ק] אמר רב יהודה כתיב לא תירא לביתה משלג כי כל ביתה לבוש שנים, האי קרא רבי חזקיה חברנא אוקים ביה פסוק זה רבי חזקיה חברינו פירש אותו (ומובא במדרש שוחר טוב, בסוף משלי), שאמר שדינא של אלו החייבים גיהנם הוא י"ב חדשים, פלגא מנייהו באשא (ה"ג הרמ"ק) חציים באש, וחציים בשלג, בשעה שנכנסים לאש אומרים זה הוא ודאי גיהנם ששמעו עליו שהוא אש שורף, כשנכנסים לשלג אומרים זהו חריפות קור החזק החורפי של הקב"ה, שאין דומה לו בחורף שבעולם הזה, שראן ואמרין זה תחילה אומרים זה שהוא לשון שמחה, ששמחים שיצאו מאש גיהנם ועתה יתקררו בשלג מגודל חום האש, ולבתר אמרין ווי ואח"כ כשמצטערים מהשלג יותר מהאש אומרים אוי על צערם (וזה שכתוב לא תירא לביתה משלג, פ"ה צדיקים שהם בני ביתה של השכינה לא ייראו מהגיהנם של שלג כדלקמן), ודוד אמר ויעלני מבור שאון מטיט היון ויקם וכיפירוש מאתר דאמרי זה ולבתר ווי ממקום שאומרים הרשעים תחילה זה ואח"כ וי, (ר"ל שדורש מלת הי"ן נוטריקון ו"ה ו"י, כדלקמן בפנים הביאור).

(2) [תרגום ללה"ק] ומפרש, ואיפה גומרות להתקן נפשות הרשעים, ואמר בשלג בהגיהנם של שלג, כמה דאת אמר בפרש שדי מלכים, בה תשלג בצלמון פירוש בשלג שבגיהנם הנקרא צלמון כמו צלמות, שם נשלמות נפשות הרשעים, יכול אף ישראל כן היינו הצדיקים הנקראים בשם ישראל הם גם כן יהיו נדונים בשלג, תלמוד לומר, לא תירא לביתה משלג היינו הצדיקים שהם בני ביתה של השכינה לא ייראו מהגיהנם של שלג.

(3) ראה בפנים בלקוטי לוי יצחק, ביאור שייכות הדרש לר' חזקיה דווקא.

(4) ראה גם לקמן סימן מו.

(5) בהבא לקמן ראה ספר המאמרים ה'תשל"ג (ד"ה באתי לגני) עמוד

329. לקוטי תורה פרשת נצבים עמוד נא, ד.

(6) וז"ל: ושני מיני גהינם הם, א' של אש להעניש לעובר על מצות לא תעשה, וא' של שלג להעניש למתרחל במצות עשה ואינו מקיימם. (ראה תניא פרק ח').

(7) ישע"י ל, לג. (וראה לקמן הערה 10).

(8) "ושלשם הוא עקודים, והיום דעתה תיקון דברודים" (לקוטי לוי יצחק כאן).

(9) "ונצח דתהו שנשבר, עלה אורו מתחלה לגבורה, ואח"כ לחסד, זהו מתחלה פלגא בחמה (ר"ת * חשם מארץ התימני, שהוא המלך דגבורה), ואח"כ פלגא בתלגא". (לקוטי לוי יצחק כאן)

(* ראה לקמן סימן, דמלכי אדום שרשם מעולם התורה ע"ש.

(10) (בראשית רבה פרשה ד, ו) למה אין כתיב בשני כי טוב, ר' יוחנן תני לה בשם ר' יוסי ב"ר חלפתא שבו נבראת גיהנם שנא' (ישע"י ל, ג) "כי ערוך מאתמול תפתה", יום שיש בו אתמול ואין בו שלשום: [ופירוש מהרז"ו, וז"ל: כי ערוך מאתמול תפתה, ואמר שהגיהנם ערוך מאתמול, הרי לא פירש איזה יום ה' שנדע איזו אתמול, ולא בא לסתום אלא לפרש, על כן דרש מאתמול יום שנוכל לומר בו אתמול היינו יום ב' ליום ראשון ולא שלשום שלא ה' לפניו יום אחר. (תפתה, גיהנם דכתיב בההוא קרא מדורתה אש ועצים הרבה (רש"י עירובין ט). וראה ערוכין שם שכל המפתה ביצרו נופל שם) עכ"ל. (וראה לקמן סימן יד).

(11) ראה בפנים בלקוטי לוי יצחק, ביאור דתיבת גיהנם מורה על גבורות.